

अथ पर्वतकूटाभं सूर्यपुत्रं प्लवङ्गमं ।
 विकीर्णं पश्य समरे सुग्रीवं वानरेश्वरं ॥ १० ॥
 अरुमेकोऽथ यास्यामि युद्धं युद्धविशारदः ।
 असाधारणमिच्छामि तव दातुमहं जयं ॥ ११ ॥
 नापरः प्रेषणीयस्ते युद्धायातुलविक्रम ।
 कथं त्वं राक्षसैरेभिर्मया च परिरक्षितः ॥ १२ ॥
 जिघांसुभिर्दाशरथिं व्यथसे राक्षसाधिप ।
 मयि पूर्वं निपतिते यदि त्वां कृन्ति राघवः ॥ १३ ॥
 नाहमात्मनि संतापं गच्छेयं राक्षसाधिप ।
 कामं नान्यमिदानीं त्वमादिशस्व परंतप ॥ १४ ॥
 अहं तु शातयिष्यामि शत्रुं तव रिपुंजय ।
 यदि शक्रो यदि यमो यदि पावकमारुतौ ॥ १५ ॥
 तानहं योधयिष्यामि कुवेरवरुणावपि ।
 गिरिमात्रप्रमाणस्य शितश्रूलधरस्य मे ॥ १६ ॥
 नर्दतस्तीक्ष्णदंष्ट्रस्य बिभीषादेवराडपि ।
 अथवा त्यक्तशस्त्रस्य मृद्गतस्तरसा रिपून् ॥ १७ ॥
 पवनस्येव वेगेन भञ्जतस्तरसा दुमान् ।
 न मे प्रतिमुखे स्थातुं कश्चिच्छक्तो जिजीविषुः ॥ १८ ॥
 नैव शक्त्या न गद्या नासिना नेषुभिः शितैः ।
 वारयेन्मां हि संरब्धं साक्षादपि पुरंदरः ॥ १९ ॥